

Basa a housličky

Ilja Hurník

Byla jedna basa a byl to bručoun a pecivál. Ona jenom stála v koutě za almarou a koukala. V druhém koutě za almarou visely na zdi housličky a také jenom koukaly.

Jednoho dne tu almaru odklidili a oba instrumenty se poprvé uviděly.

„Jej, ty jsi mrňavá basa,“ ušklíbala se basa, „taková nedomrlá.“

Housličky řekly:

„Hú, to jsou ale tlusté housličky, že se nestydí!“

Basa se urazila, ale pomyslela si:

Možná že jsem přeci jen moc tlustá, snad bych měla zhubnout. Já vím co, pojedu do lázní.

Housličky se také urazily, ale také jim to vrtalo hlavou:

„Možná že by nám prospělo trochu zesílit v prsou. Lázně by jistě pomohly.“

A tak basa i housličky jely do lázní.

Když pan lázeňský doktor spatřil basu, povídá:

„Já basy neléčím, ale běž za panem kapelníkem, on tady má kapelu, a ten basám rozumí.“

Jen basa odešla, přišly housličky a pan doktor povídá: „Na housličky tu máme kapelníka, ten vám poradí.“

Když pan kapelník uviděl basu a housličky, kousl se radostí do rtů a pomyslíl si:

Sláva, nám zrovna chybí v kapele basa a jedny housličky.

A nahlas řekl:

„To chce hodně cvičit. Basa, aby trochu zhubla, housličky, aby zesílily v prsou,“ a zavedl je na promenádu, kde už čekala kapela, aby hrála pro lázeňské hosty.

Když basa viděla ostatní basy, pomyslíla si potěšeně:

Dámy, vy jste na tom stejně jako já. Tak to budu mezi svými.

A housličky se také potěšily, protože i ostatní housličky byly stejně hubeňoučké.

Až přijedete do lázní a uslyšíte na promenádě kapelu, všimněte si:

Jedna basa hraje obzvlášť horlivě a jedny housličky, ty u prvního pultu, se obzvlášť snaží.

Ale basa dodnes nezhubla a housličky jsou pořád tak útlounké v prsou. Takže budou muset dál cvičit.

(Jak se hraje na dveře)